

РЕШЕНИЕ

№ 672

гр. София, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8935** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от А. С. С., срещу решение от 16.08.2022 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 13 състав по нахд № 3912/2022 г.

С решението е потвърден електронен фиш, серия К, № 5512764, издаден от МВР-СДВР, с който за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева.

В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното решение при допуснати нарушения на процесуалните правила и при противоречие с материалния закон. Твърди се, че въззивният съд не е събрал всички относими доказателства и е извършил проверка за законосъобразност на обжалвания електронен фиш при неизяснена фактическа обстановка. Сочи се, че съдът не е обсъдил наличието на валидно и действащо към датата на установяване на нарушението одобрение на използваното техническо средство. Не е установен видът на използваното техническо средство и неговото местоположение. Изложени са доводи за наличие на противоречие между Наредбата за използване на АТСС и ЗДвП, както и

за допуснати в хода на административнонаказателното производство нарушения, които не са били установени от СРС. В тази връзка се твърди, че от граматическото тълкуване на чл. 189, ал. 4 ЗДвП вр. § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП следва изводът, че при установени с мобилни АТСС нарушения на скоростта е недопустимо издаването на електронен фиш. Сочи се, че адвокатското дружество, собственик на процесното МПС, има двама управители, от което следва, че отговорността, в т.ч. и за нарушение по ЗДвП, следва да се носи солидарно от същите, а изводът на въззивния съд за правилно ангажиране отговорността на касатора е неправилен. Искане се от съда да отмени обжалваното решение, както и потвърдения с него електронен фиш.

Ответникът – отдел „Пътна полиция” - Столична дирекция на вътрешните работи при МВР, чрез юр. А., изразява становище за неоснователност на касационната жалба, като подробни доводи излага в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

СРС е възприел фактическата обстановка, която съответства на събраните по делото доказателства, както следва: на 30.12.2021 г. в 09:14 ч., в [населено място], по ул. Даскал С. П., с посока на движение от бул. А. П., към бул. Околовръстен път е преминал л.а. М. Е220Д4 М., с рег. [рег.номер на МПС], като на разклона с ул. Б. парк скоростта му на движение била 81 км/ч, при разрешена такава от 50 км/ч. с пътен знак В26. Автомобилът е собственост на А. Лизинг България ЕАД, като ползването му е било предоставено на Адвокатско дружество „С. и П.“, с управител и законен представител - А. С. С.. Движението и скоростта на лекия автомобил са били установени и заснети с техническо средство за видеоконтрол TFR1-M 614, представляващо одобрен тип преносима автоматизирана система. Системата за видеоконтрол е била с фабричен № 614, вписана под № 4835 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване на 24.02.2010 г., със срок на валидност на одобрението до 24.02.2020 г. Към датата на извършване на нарушението преносимата система е преминала периодична техническа проверка на 19.10.2021 г., като срокът на валидност на проверката е едногодишен. Въз основа на тези данни, от СДВР бил издаден обжалвания електронен фиш серия К, № 5512764, с който на С. е наложена глоба в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21, ал.2 ЗДвП.

При тази фактическа обстановка СРС е приел, че описаното в електронния фиш административно нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП е осъществено и законосъобразно е ангажирана отговорността на лицето на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. Въззивният съд подробно е мотивирал извода си, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Обжалваното решение е правилно.

При съставяне на оспорения електронен фиш не са допуснати съществени нарушения, обуславящи отмяната му. Обжалваният акт съдържа всички реквизити, изчерпателно посочени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Налице е конкретно и ясно описание на нарушението – посочена е датата и часът, както и мястото на извършване на нарушението, установената, респ. разрешената скорост. Налице е правна квалификация на нарушението и приложимата санкционна разпоредба.

Неоснователни са доводите на касатора за допуснати съществени нарушения в хода на административнонаказателното производство, като настоящият касационен състав изцяло споделя мотивите на районния съд в тази насока, към които препраща на основание чл. 221, ал. 2 АПК.

В допълнение следва да се посочи, че забраната да се издава електронен фиш за нарушение, установено с мобилно АТСС, касае само случаите, визирани в [чл. 11, ал. 2 и 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г.](#), когато измерването на скоростта от мобилно АТСС се извършва от служебни автомобили или мотоциклети, които също се движат. Процесният случай не е такъв, доколкото нарушението е установено с мобилна система за видеоконтрол „TFR - 1M“, прикрепена към служебно превозно средство. В тези случаи контролният орган поставя началото и края на работа на техническото средство, което само установява и регистрира нарушението /§ 6, т. 65, б. 6 от ДР на ЗДвП/.

Във връзка с възраженията на касатора относно срока на валидност на удостоверението за одобрен тип техническо средство за измерване, следва да се посочи, че съгласно чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията, когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип. В случая, видно от протокол № 2-39-21 от проверка на мобилна система за видеоконтрол „TFR - 1M“ от 19.10.2021 г., същата съответства на одобрения тип, като срокът на валидност на проверката е едногодишен.

Правилен е изводът на въззивния съд за законосъобразно ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора. По делото е установено по несъмнен начин, въз основа на представената разпечатка от видеоклип от автоматизирано техническо средство, че на 30.12.2021 г. автомобилът, предоставен за ползване на представляваното от касатора адвокатско дружество, се е движел със скорост от 81 км/ч при ограничение на скоростта от 50 км/ч, въведено с пътен знак В26.

Отговорността на касатора е законосъобразно ангажирана в качеството му на законен представител на адвокатското дружество, което е ползвало автомобила, предоставен му от А. Лизинг България ЕАД. Обстоятелството, че АД С. и П. е с двама управители не обуславя незаконосъобразност на процесния електронен фиш, доколкото видно от представеното удостоверение от 01.09.2022 г. адвокатското дружество се управлява и представлява от двамата управители поотделно, т.е. не е налице пречка за ангажиране отговорността на единия от двамата управители на основание чл. 188, ал. 2 вр. чл. 189, ал. 5 ЗДвП.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на процесуалните правила. Неоснователни са възраженията на касатора в тази насока. Съдът е събрал служебно всички относими доказателства, въз основа на които е установил фактическата обстановка по случая и подробно е мотивирал правните си изводи.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна

проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева.

Воден от горното, Административен съд София- град, VII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТЯВЯ В СИЛА решение от 16.08.2022 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 13 състав по нахд № 3912/2022 г.

ОСЪЖДА А. С. С., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.